

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20S/44/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5009200522
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Čanádyová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5009200522.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Čanádyová a sudcov JUDr. Jana Martinčeková a JUDr. Erika Šobichová v právnej veci žalobcu: JUDr. Vladimír Herich, správca konkurznej podstaty úpadcu Tatra nábytkáreň Martin, a.s. v konkurze, so sídlom Bernolákova 6, 036 01 Martin, IČO: 31 623 280, proti žalovanému: Daňový úrad Žilina, so sídlom Janka Kráľa 2, Žilina, o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia Daňového úradu Martin č. 666/231/26254/09/Sop zo dňa 12.05.2009, takto jednodomyseľne

rozhodol:

Krajský súd žalobný návrh **z a m i e t a .**

Žalobcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Žalobou sa Tatra nábytkáreň Martin a.s. ako žalobca domáhala zrušenia rozhodnutia Daňového úradu Martin č. 666/231/26254/09/Sop zo dňa 12.05.2009, ktorým správny orgán - správca dane podľa § 50 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. rozhodol tak, že nevyhovel reklamácií žalobcu proti postupu správcu dane vyplývajúceho z oznámenia o kompenzácii nadmerného odpočtu č. 666/231/21446/09/Sop zo dňa 17.04.2009. Kompenzácia spočívala v zápočte časti nadmerného odpočtu za január 2009 s nedoplatkom na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008. Správny orgán vo svojom rozhodnutí poukázal na § 95 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. v znení účinnom od 1.9.2007 a v súvislosti s tým argumentoval, že o daňovej povinnosti za rok 2008 je možné hovoriť až od vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň, najneskoršie od 1.4. roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. V predmetnom prípade podľa názoru správneho orgánu bol podľa podaného daňového hlásenia dňom vykonania ročného zúčtovania deň 30.3.2009, preto až dňom nasledujúcim, t.j. 31.3.2009 možno hovoriť o daňovej povinnosti za rok 2008, z čoho zároveň vyplýva, že ku dňu začatia reštrukturalizácie (6.3.2009) nezaplatené preddavky na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 nenapĺňali podmienky daňovej pohľadávky podľa § 95 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. a preto ich správca dane nemohol uplatniť prihláškou. Ďalej správny orgán poukázal v odôvodnení na § 95 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb., v zmysle sa na účely konkurzu a reštrukturalizácie za daňový záväzok považuje suma dane, na vrátenie ktorej má daňový subjekt právny nárok.

Skutkovo a právne žalobca vymedzil rozsah preskúmania správneho rozhodnutia nasledovnými žalobnými bodmi:

1. Nesprávne právne posúdenie veci správnym orgánom, nakoľko aplikácia, výklad právnych noriem žalovaným bola zjavne svojvoľná a ignorujúca celý rad zákonných ustanovení. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia mylne narába s dvoma pojmami odlišného právneho významu, a to

začatie reštrukturalizačného konania (začatie reštrukturalizácie) podľa § 113 a § 114 ZKR, povolenie reštrukturalizácie podľa § 116 a § 118 ZKR. Podľa žalobcu pri daňových pohľadávkach je rozhodujúce, či daňová pohľadávka bola splatná v deň povolenia reštrukturalizácie (nie v deň začatia reštrukturalizácie ako tvrdí žalovaný), je preto nesporné, že predmetná pohľadávka z titulu nedoplatku na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 bola v čase povolenia reštrukturalizácie už splatná, nakoľko lehota na vyrovnanie (doplatenie) dane uplynula dňa 31.3.2009, pričom reštrukturalizácia bola povolená uznesením Okresného súdu v Žiline sp. zn. 1R/1/2009 zo dňa 2.4.2009 zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 7.4.2009. Žalovaný bol tak povinný zákaz započítania plne rešpektovať a mal si túto splatnú pohľadávku ako správca dane po povolení reštrukturalizácie riadne prihlásiť v reštrukturalizačnom konaní vedenom Okresným súdom v Žiline.

2. Nedostatočne zistený skutkový stav a rozpornosť s obsahom spisov. Žalovaný dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia neobstojí, je vnútorne protirečiacie, argumentačne neudržateľné.

3. Nepreskúmateľnosť z dôvodu nedostatočne identifikovaného daňového preplatku, ktorý bol použitý na úhradu nedoplatku a pre absenciu označenia citácie a výkladu všetkých ustanovení právnych predpisov, ktoré žalovaný v danom prípade aplikoval.

Daňový úrad Martin sa k žalobe písomne vyjadril podaním došlým súdu dňa 05.08.2009. Argumentoval v ňom, že o daňovej povinnosti na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 je možné hovoriť až odo dňa vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň, najneskoršie však od 1.4. roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Do tohto termínu sa jedná len o preddavky podľa podaného hlásenia za rok 2008. Dňom vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň zo závislej činnosti je 30.3.2009, takže až dňom nasledujúcim, t.j. 31.3.2009 je možné pre daň zo závislej činnosti hovoriť o daňovej povinnosti za rok 2008. Daňový subjekt je povinný zaplatiť daň v lehote na podanie daňového priznania alebo hlásenia, pričom žalovaný súhlasí s tým, že zdaňovacím obdobím je kalendárny rok. Nesúhlasí však so vznikom daňovej povinnosti ako to uvádza žalobca, bezprostredne po zdaňovacom období. Podľa žalovaného zo zákonnej úpravy vyplýva, že ku dňu začatia reštrukturalizácie (6.3.2009) nezaplatené preddavky na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 nenapĺňali podmienky daňovej pohľadávky podľa § 95 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. a preto ich správca dane nemohol uplatniť formou prihlášky. Daňové pohľadávky správcu dane, ktoré vznikli voči daňovému dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania (v čase od začatia reštrukturalizačného konania do povolenia reštrukturalizácie) správca dane neprihlasuje do reštrukturalizácie prihláškou. Zákon ich označuje ako pohľadávky prednostné. Správca dane tieto pohľadávky môže vymáhať priamo od dlžníka, a to aj daňovým exekučným konaním. Z uvedeného je podľa žalovaného zrejme, že správca dane postupoval správne, pretože pohľadávka vznikla počas reštrukturalizačného konania, t.j. správca dane ju nebol povinný prihlásiť prihláškou (pričom zákon zakazuje započítanie len takých pohľadávok ktoré sa v rámci reštrukturalizácie uplatňujú prihláškou), tak ako tvrdí žalobca.

Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 20S/44/2009-65 zo dňa 31.05.2011 zrušil napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p a vec vrátil žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie. Zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania. Najvyšší súd SR ako súd odvolací uznesením č.k. 8Sžf/33/2011 zo dňa 04.07.2012 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku uviedol, že to, ktoré pohľadávky sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou a zároveň na ne nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania, medzi ktoré patria aj nemožnosť započítania pohľadávky voči dlžníkovi upravuje zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Ide o tzv. prednostné pohľadávky, ktoré sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou a ktoré môže vymedziť len zákon upravujúci reštrukturalizáciu ako zákon špeciálny. Medzi takéto pohľadávky patria podľa § 120 ods. 2 citovanej normy, okrem iného, aj pohľadávky, ktoré vznikli voči dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania. NS SR konštatoval, že v zmysle § 113 ods. 1 a 2 zák. č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov základná terminológia je jednoznačná a dôsledne rozlišuje medzi začatím reštrukturalizačného konania a začatím reštrukturalizácie, pričom existenciu prednostných pohľadávok, ktoré sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou, podmieňuje ich vznikom po začatí reštrukturalizačného konania. Podľa NS SR na tento záver nemá vplyv ust. § 95 ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb., v zmysle ktorého daňová pohľadávka, ktorá bola splatná v deň povolenia

reštrukturalizácie alebo po povolení reštrukturalizácie sa považuje za daňovú pohľadávku vzniknutú po povolení reštrukturalizácie.

NS SR konštatoval, že nie je sporné, že v prejednávanej veci začalo reštrukturalizačného konania dňa 06.03.2009, preto pokiaľ pohľadávka správu dane vnikla po tomto termíne, nemusela byť uplatnená prihláškou a neplatil by pre ňu ani zákaz jej započítania s pohľadávkou žalobcu. NS SR konštatoval, že v konaní pred krajským súdom bola zatiaľ riešená iba otázka splatnosti predmetnej pohľadávky, čo nebolo sporné, že sa stala splatnou dňa 31.03.2009, ale vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa vychádzal z iného právneho posúdenia, nezaoberal sa už námietkou žalobcu, uplatnenou v žalobe, že odporuje zákonu tvrdenie žalovaného, že o daňovej povinnosti z titulu dane z príjmov za rok 2008 možno hovoriť až odo dňa 31.03.2009, pretože daňová povinnosť vzniká daňovému subjektu už uplynutím kalendárneho roka (t.j. 31.12.2008 o 24.00 hod.). Krajský súd sa preto bude musieť vysporiadať s touto námietkou a v závislosti od ustálenia vzniku predmetnej pohľadávky prijať záver, či sa jedná o pohľadávku prednostnú so všetkými dôsledkami s týmto spojenými alebo nie.

V priebehu súdneho konania bol na Tatra nábytkáreň Martin a.s. vyhlásený konkurz (dňa 01.10.2011) a od 31.01.2012 je správcom konkurznej podstaty úpadcu JUDr. Vladimír Herich. Súd ďalej konal so správcom ako so žalobcom namiesto úpadcu.

V priebehu súdneho konania došlo k novelizácii z.č. 479/2009 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní a poplatkov zákonom č. 331/2011 Z.z., ktorý novo definoval územnú pôsobnosť daňových úradov a poveril ministra financií SR určením vnútornej organizačnej štruktúry daňových úradov a zriadením pobočiek a kontaktných miest daňových úradov ako organizačných zložiek daňových úradov. Podľa § 2 ods. 1 písm. c) v spojení s § 5 ods. 1, 2 zákona daňový úrad vykonáva pôsobnosť v územnom obvode kraja a rozhoduje v správnom konaní. Súd preto ďalej konal s Daňovým úradom Žilina ako s právnym nástupcom pôvodne žalovaného Daňového úradu Martin, ktorý je pobočkou t.j. organizačnou zložkou Daňového úradu Žilina.

Súd napadnuté rozhodnutie žalovaného preskúmal viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250jaods. 4 O.s.p.) v zákonných intenciách inštitútu preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy v správnom súdnictve (§ 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok /ďalej len O.s.p./ v platnom znení), pričom zistil, že napadnuté rozhodnutie je zákonné a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol z nasledujúcich dôvodov:

Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že v reklamácií zo dňa 28.04.2009 podľa § 50 ods. 4 z.č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov žalobca namietal, že je v procese reštrukturalizácie v zmysle zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov a z tohto dôvodu nastúpili účinky § 114 ods. 1 písm. f) cit. zákona, ktoré zakazujú postup započítania nadmerného odpočtu DPH s nedoplatkom na dani z príjmov zo závislej činnosti.

Daňový úrad Martin svojim rozhodnutím č. 666/231/26254/09/Sop zo dňa 12.05.2009 nevyhoviel reklamácií žalobcu na postup správcu dane, ktorý spočíval v kompenzácií nadmerného odpočtu DPH za január 2009 s nedoplatkom dane z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008. Z odôvodnenia vyplýva, že o daňovej povinnosti na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 je možné hovoriť až odo dňa vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň, najneskoršie však od 1.4. a do tohto termínu sa jedná len o preddavky na daň. Podľa podaného hlásenia za rok 2008 dňom vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň zo závislej činnosti je deň 30.3.2009, takže až dňom nasledujúcim, t.j. 31.3.2009 je možné pri dani zo závislej činnosti hovoriť o daňovej povinnosti za rok 2008. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu začatia reštrukturalizácie 6.3.2009 nezaplatené preddavky na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 nenapĺňajú podmienky daňovej pohľadávky podľa § 95 ods. 1 zák. č. 511/1992 Zb. a preto ich správca dane nemohol uplatniť formou prihlášky.

Podľa § 1a písm. e/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu je daňovou pohľadávkou pohľadávka správcu dane na dani do lehoty splatnosti dane.

Podľa § 1a písm. f/ zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu je daňovým nedoplatkom dlžná suma dane po lehote splatnosti dane.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov je platiteľom dane osoba, ktorá odvádza správcovi dane daň vybranú od daňovníka alebo zrazenú daňovníkovi a majetkovo za ňu zodpovedá.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov je daňové priznanie alebo hlásenie je povinný podať každý, komu vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie podľa osobitného zákona, alebo ten, koho na to správca dane vyzve. Daňový subjekt je povinný daň zaplatiť najneskôr v lehote na podanie daňového priznania alebo hlásenia, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu daňová povinnosť vzniká okamihom, kedy nastali skutočnosti zakladajúce daňovú povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

Podľa § 63 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie podľa osobitných predpisov, 13d) sa použije na kompenzáciu daňových nedoplatkov dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní toho istého daňového subjektu. Ak sa nadmerný odpočet alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie, nevyužije na kompenzáciu daňových nedoplatkov dane z pridanej hodnoty alebo spotrebných daní toho istého daňového subjektu alebo sa použije čiastočne, použije sa pred jeho vrátením na kompenzáciu jeho daňových nedoplatkov na iných daniach 13e) alebo na úhradu jeho preddavku na daň nezaplateného v lehote splatnosti. O vykonaní kompenzácie je správca dane povinný písomne upovedomiť daňový subjekt. Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty sa takto použije v posledný deň lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Spotrebnú daň, ktorá má byť vrátená na základe uplatnenia jej vrátenia, správca dane použije na kompenzáciu v posledný deň lehoty na vrátenie podľa osobitných predpisov. 13d)

Podľa § 63a ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom v čase rozhodovania správneho orgánu sa na účely započítania daňových pohľadávok za daňovú pohľadávku považuje daňový nedoplatok. Ak má daňový úrad alebo colný úrad daňovú pohľadávku voči daňovému dlžníkovi a daňový dlžník má zároveň pohľadávku voči štátnej rozpočtovej organizácii, možno tieto pohľadávky navzájom započítať. Započítaním takéto pohľadávky zaniknú vo výške, v ktorej sa kryjú, a to dňom doručenia potvrdenia daňového riaditeľstva alebo colného riaditeľstva o započítaní pohľadávky daňovému dlžníkovi.

Podľa § 95 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 sa na účely konkurzu a reštrukturalizácie sa za daňovú pohľadávku považuje nezaplatená suma dane, pri ktorej daňová povinnosť vznikla podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov. 1) - / zákonný odkaz na zákon č. 595/2003 Z.z, o dani z príjmov/. Za daňovú pohľadávku sa považuje aj daňová pohľadávka, ktorá nebola priznaná daňovým subjektom alebo vyrubená správcom dane. Pokuty, sankčný úrok, úrok (ďalej len "sankcia") sa považujú za daňovú pohľadávku len vtedy, ak mohli byť správcom dane vyrubené do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia reštrukturalizácie.

Podľa § 95 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 na účely konkurzu a reštrukturalizácie sa za daňový záväzok považuje suma dane, na ktorej vrátenie má daňový subjekt nárok podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov, a to aj v prípade, keď si tento nárok neuplatnil.

Podľa § 95 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 za daňovú pohľadávku vzniknutú pred vyhlásením konkurzu sa považuje daňová pohľadávka podľa odsekov 1 a 6 okrem daňovej pohľadávky podľa odseku 5. Za daňovú pohľadávku vzniknutú pred povolením reštrukturalizácie sa považuje daňová pohľadávka podľa odsekov 1 a 7 okrem daňovej pohľadávky podľa odseku 5.

Podľa § 95 ods. 4 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 sa ustanovenie odseku 3 rovnako vzťahuje aj na daňové záväzky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením reštrukturalizácie.

Podľa § 95 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 daňová pohľadávka, ktorá bola splatná v deň vyhlásenia konkurzu alebo v deň povolenia reštrukturalizácie, alebo po vyhlásení konkurzu, alebo po povolení reštrukturalizácie, sa považuje za daňovú pohľadávku vzniknutú po vyhlásení konkurzu alebo po povolení reštrukturalizácie. Daňový záväzok, ktorý bol splatný v deň vyhlásenia konkurzu alebo v deň povolenia reštrukturalizácie, alebo po vyhlásení konkurzu, alebo po povolení reštrukturalizácie, považuje sa za daňový záväzok vzniknutý po vyhlásení konkurzu alebo po povolení reštrukturalizácie.

Podľa § 95 ods. 7 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 v reštrukturalizácii správca dane uplatňuje daňovú pohľadávku, ktorá sa považuje za daňovú pohľadávku zistenú z výsledku daňovej kontroly alebo opakovanej daňovej kontroly pred povolením reštrukturalizácie, aj bez jej predchádzajúceho vyrubenia.

Podľa § 95 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení účinnom k 14.12.2009 po vyhlásení konkurzu alebo po povolení reštrukturalizácie správca dane prihlási daňovú pohľadávku podľa odsekov 1, 3, 6 a 7 spôsobom a v lehote ustanovenej v osobitnom predpise. 19o)

Podľa § 38 ods. 6 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov ročné zúčtovanie a výpočet dane vykoná zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, najneskôr do 31. marca roka nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, zamestnancovi po vykonaní ročného zúčtovania, najneskôr však pri zúčtovaní mzdy za apríl v roku, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonáva, vráti rozdiel medzi vypočítanou daňou a úhrnom zrazených preddavkov na daň v prospech zamestnanca a vyplatí zamestnaneckú prémie (§ 32a) a daňový bonus alebo jeho časť (§ 33) do výšky ustanovenej týmto zákonom. O vrátený rozdiel z ročného zúčtovania zníži zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, odvod preddavkov na daň (dane) najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo sa uplatní postup podľa § 35 ods. 7. Ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, postupoval podľa § 36 ods. 5, zníži odvod preddavku na daň (dane) aj o sumu daňového bonusu najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo uplatní postup podľa § 35 ods. 7. Zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane a ktorý postupoval podľa § 32a ods. 5, zníži odvod preddavkov na daň (dane) aj o sumu zamestnaneckej prémie najneskôr do konca kalendárneho roka, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonalo, alebo uplatní postup podľa § 35 ods. 7. Správca dane použije postup podľa § 40 ods. 8.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov daňové priznanie alebo hlásenie sa podáva do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak tento zákon neustanovuje inak; prehľad sa podáva do konca kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí kalendárneho štvrtého roka. V lehote na podanie daňového priznania je daňovník povinný daň aj zaplatiť.

Podľa § 113 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov o začatí reštrukturalizačného konania súd vydá uznesenie, ktoré bezodkladne zverejní v Obchodnom vestníku; zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku sa začína reštrukturalizačné konanie.

Podľa § 114 ods. 1 písm. f) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov začatie reštrukturalizačného konania má tieto účinky: pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, nemožno voči dlžníkovi započítať.

Podľa § 118 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov povolením reštrukturalizácie sa začína reštrukturalizácia. Reštrukturalizácia sa považuje za povolenú zverejnením uznesenia o povolení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku.

Podľa § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov súdne a rozhodcovské konania o pohľadávkach, ktoré sa v reštrukturalizácii uplatňujú prihláškou, sa povolením reštrukturalizácie prerušujú; tieto nároky možno uplatniť voči dlžníkovi len spôsobom podľa § 120 ods. 1 a § 124 ods. 4.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

Podľa § 120 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov pohľadávky, ktoré vznikli voči dlžníkovi počas reštrukturalizačného konania, odmena správcu a nepeňažné pohľadávky sa v reštrukturalizácii neuplatňujú prihláškou (ďalej len "prednostné pohľadávky"). Na prednostné pohľadávky nepôsobia účinky začatia reštrukturalizačného konania ani sa nezahŕňajú do reštrukturalizačného plánu, ibaže s tým ich veritelia súhlasia.

Z obsahu spisu súd mal preukázané, že vo vzťahu k žalobcovi začalo reštrukturalizačné konanie dňa 06.03.2009, povolená reštrukturalizácia bola dňa 08.04.2009. Vzhľadom na vyslovený právny názor NS SR pre posúdenie v prejednávanej veci bol relevantný termín začatia reštrukturalizačného konania, teda deň 06.03.2009. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že predmetom započítania časti nadmerného odpočtu vo výške 4 410,44 eur uplatneného za zdaňovacie obdobie január 2009 bol nedoplatok na dani z príjmov zo závislej činnosti žalobcu za rok 2008. V konaní bolo nesporné, že predmetná pohľadávka na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 sa stala splatnou dňa 31.03.2009. V zmysle intencie NS SR však bolo potrebné ustáliť termín vzniku tejto pohľadávky v nadväznosti na znenie ust. § 120 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Daňový subjekt (§ 5 zák. č. 511/1992 Zb.) je popri daňovníkovi (a ďalších taxatívne určených osobách) aj platiteľ dane. Za platiteľa dane zákon označuje osobu, ktorá odvádza správcovi dane daň vybranú od daňovníka alebo zrazenú daňovníkovi a majetkovo za ňu zodpovedá. V predmetnom prípade je z hľadiska dane z príjmu zo závislej činnosti svojich zamestnancov - daňovníkov takýmto platiteľom dane nepochybne žalobca. Následne ten istý zákon (511/1992 Zb.) vo svojom ustanovení § 38 ods. 1 stanovuje povinnosť subjektov, ktorým vznikla povinnosť, podať daňové priznanie, resp. hlásenie a zároveň v lehote na podanie daňového priznania alebo hlásenia povinnosť daň aj zaplatiť (t.j. aj žalobcovi v pozícii platiteľa dane), ak osobitný zákon neustanovuje inak. Lehotu na podanie daňového priznania, resp. hlásenia je potrebné vyvodiť už z osobitnej úpravy - zákona č. 595/2003 o dani z príjmov, konkrétne z jeho ustanovenia § 49 ods. 2, ktorý stanovuje lehotu na podanie daň. priznania, resp. hlásenia a to do 3 kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia. Vymedzenie zdaňovacieho obdobia nachádzame v § 2 písm. l) zák. č. 595/2003 Z.z. a je ním kalendárny rok.

S pouk. na § 39 ods. 9 písm. a) a § 49 ods. 2 zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov bol žalobca povinný ako platiteľ dane z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 podať hlásenie o vyúčtovaní dane a o úhrne príjmov zo závislej činnosti. Povinnosť podať hlásenie mal do troch kalendárnych mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia s pouk. na § 49 ods. 2 zák. č. 595/2003 Z.z. v znení účinnom v roku 2009. Ako vyplýva z obsahu predloženého spisu, hlásenie za rok 2008 podal žalobca dňa 31.03.2009, ako vyplýva z prezenčnej pečiatky hlásenia o vyúčtovaní dane a úhrne príjmov zo závislej činnosti znížený o sumy podľa § 5 ods. 8 zák. č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov a zrazených preddavkov na daň a o daňovom bonuse (ďalej len „hlásenie“), pričom dátum vykonania ročného zúčtovania preddavkov na daň za zdaňovacie obdobie, za ktoré sa podávali hlásenia, bol uvedený v hlásení dňom 30.03.2009. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že predmetom započítania neboli preddavky na dani z príjmov zo závislej činnosti, ale vzniknutá daňová povinnosť žalobcu ako platiteľa dane z príjmov zo závislej činnosti, ktorú je možné, podľa názoru krajského súdu, zistiť až po vykonaní ročného zúčtovania a v súvislosti s vykonaním ročného zúčtovania, ktoré bolo vykonané 30.03.2009 a následne podaním hlásenia o vyúčtovaní dane a úhrnu príjmov zo závislej činnosti, ktoré bolo podané 31.03.2009.

Súd konštatuje, že predmetná pohľadávka, ktorú žalovaný započítal ako nedoplatok dane z príjmov zo závislej činnosti, vo vzťahu ku ktorej vystupuje žaloba ako platiteľ dane, vznikla jednoznačne po termíne začatia reštrukturalizačného konania, teda po 06.03.2009. Mohla najskôr vzniknúť v súvislosti s vykonaním ročného zúčtovania tejto dane a podaním daňového priznania, čo bolo v dňoch 30.03 a následne 31.03.2009. Súd konštatuje, že táto pohľadávka pred týmito dátumami nemohla vzniknúť.

Súd dospel k záveru, že postup žalovaného bol vecne správny, keď pohľadávku dane z príjmov právnickej osoby zo závislej činnosti neprihlásil do reštrukturalizačného konania a započítal ju voči existujúcej a v konaní nespornej pohľadávke žalobcu na preplatok časti nadmerného odpočtu uplatneného za zdaňovacie obdobie január 2009. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, teda dátum začatia reštrukturalizačného konania a dátum vzniku pohľadávky správcu dane, ktorá bola predmetom započítania, aj vzhľadom na vyslovený právny názor NS SR, súd konštatuje, že mal oprávnenie žalovaný predmetné pohľadávky - na jednej strane pohľadávku správcu dane na dani z príjmov zo závislej činnosti za rok 2008 a na druhej strane pohľadávku žalobcu na preplatok časti nadmerného dopočtu za rok 2009 - započítať. Tomuto postupu nebránilo ust. § 120 ods. 2 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, nakoľko predmetná pohľadávka vznikla po začatí reštrukturalizačného konania a jednalo sa o prednostnú pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii neuplatňuje prihláškou a nevzťahuje sa na ňu ust. § 114 ods. 1 písm. f) zák. č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, teda ustanovenie, ktoré vylučuje pohľadávku, ktorá sa v reštrukturalizácii uplatňuje prihláškou, započítať.

Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je vecne správne a zákonné a preto z uvedených dôvodov žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Čo sa týka ďalších dvoch žalobných bodov, súd sa nestotožnil s námietkou žalobcu spočívajúcou v tvrdení, že napadnuté rozhodnutie je založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave. Ide o ničím nekonkretizované, všeobecné tvrdenie, ktorým sa súd z tohto dôvodu nemohol bližšie zaoberať. Obdobné stanovisko zastáva súd aj ohľadne tretieho žalobného bodu žalobcu, t.j. namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia z dôvodu nedostatočne identifikovaného daňového preplatku, ktorý bol použitý na úhradu nedoplatku a pre absenciu označenia citácie a výkladu všetkých ustanovení právnych predpisov, ktoré žalovaný v danom prípade aplikoval. Výrok napadnutého rozhodnutia je riadne špecifikovaný identifikáciou reklamácie, ktorej správca dane nevyhovel. Vo svojom odôvodnení následne správny orgán stručne (avšak v dostatočnej miere) poukázal na právnu úpravu, ktorú aplikoval a ktorú považoval za relevantnú z hľadiska svojho posúdenia prípadu (§ 30 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.). Zákonnú požiadavku, aby rozhodnutie správneho orgánu vo svojom odôvodnení obsahovalo (okrem iného) použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo nemožno vykladať v takom zmysle, že musí rozhodnutie obsahovať úplnú citáciu všetkých noriem (vrátane základných definícií) dotýkajúcich sa (aj okrajovo) problematiky riešenej v danom rozhodnutí. Zmyslom predmetného

ustanovenia je predovšetkým to, aby bolo účastníkovi správneho konania zrejmé, ktorú právnu úpravu správny orgán aplikoval a aby na základe toho mohol účastník správneho konania prípadne predložiť svoju odlišnú argumentáciu alebo poukázať na potrebu aplikácie inej normy, pričom uvedený účel, ako vyplýva zo samotnej žaloby, v danom prípade nepochybne naplnený bol.

Žalobca v konaní nemal úspech, nevzniká mu preto právo na náhradu trov konania, ktoré vzniká žalobcovi s pouk. na § 250k ods. 1 O.s.p. iba v prípade úspechu. Vzhľadom na uvedené súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník konania dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník konania nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p. - musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované, je potrebné ho predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy (ustanovenie sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2), ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže

odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.